

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobkyne: **Krajská prokuratúra Bratislava**, so sídlom Vajnorská 47, Bratislava, proti žalovanému: **Mesto Malacky**, so sídlom Radlinského 2751/1, Malacky, za účasti: **H. K.**, bytom U., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Mestskej polície v Malackách v blokovom konaní č.: 4348701-4348703 séria G zo dňa 10. augusta 2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 2/2009-86 zo dňa 22. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 2S 2/2009-86 zo dňa 22. septembra 2010 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutia žalovaného č.: 4348701, 4348702, 4348703 série G zo dňa 10. augusta 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia Mestskej polície v Malackách, vydaného v blokovom konaní podľa § 84 a nasl. zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 372/19690 Zb.“ alebo „zákon o priestupkoch“), ktorým bola H. K. uložená bloková pokuta vo výške 300,--Sk (9,96 €) za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, na tom skutkovom základe, že menovaná

ako vodička osobného motorového vozidla značky Mercedes ev. č. B. dňa 10. augusta 2007 v čase asi o 9,00 hod. na Mierovej ulici v Malackách prekročila dopravnou značkou maximálnu povolenú rýchlosť 40km/hod., pričom prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti zistili príslušníci Mestskej polície v Malackách použitím laserového merača rýchlosti značky ProLase III s dokumentačným zariadením PL-DOK I, ktorý im na obdobie od 8.8.2007 do 10.8.2007 zapožičala obchodná spoločnosť LAVET, spol. s r.o. Zvolen. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni, vzhľadom na jej neúspech v konaní, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 22 ods. 1 písm. a), § 52, § 58 ods. 1 až 3, § 84 ods. 1 až 3 zákona o priestupkoch, § 3 ods. 1 písm. f) a § 8 ods. 1 zákona o obecnej polícii v znení platnom a účinnom v čase spáchania skutku, označil objasnenie priestupku, ktorého sa dopustila H. K. Mestskou políciou v Malackách (ďalej aj ako „mestská polícia“) v skrátanom blokovom konaní za zákonné, argumentujúc tým, že zákon o priestupkoch v znení účinnom v rozhodnom čase priznával v § 52 písm. c) obciam kompetenciu prejednávať priestupky v prípade, že tak ustanoví osobitný zákon, ktorým bol v danom prípade zákon o obecnej polícii, stanovujúci v § 3 ods. 1 písm. f) obecnej polícii právomoc ukladať a vyberať v blokovom konaní pokuty za vymedzený okruh priestupkov, vrátane priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 zákona o priestupkoch) spáchaných neuposlušnosťami zákazu vyplývajúceho z úpravy cestnej premávky vykonanej dopravnými značkami alebo dopravnými zariadeniami (zákon č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov), ako aj objasňovať priestupky, ak tak ustanoví zákon. Dôvodil ďalej tým, že žalovaný správne poukázal na charakter dopravnej značky B27a „Najvyššia dovolená rýchlosť“, ktorá je zákazovou dopravnou značkou, zakazujúcou prekročiť stanovenú rýchlosť vyjadrenú číslom na značke, a preto bolo prejednanie daného priestupku v blokovom konaní mestskou políciou v súlade s § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii s tým, že keďže bola mestská polícia oprávnená priestupok prejednať, musela jeho spáchanie aj náležite objasniť prostredníctvom laserového merača rýchlosti, záznam z ktorého slúžil na zdokumentovanie skutku. K zákonnosti použitia merača rýchlosti a dôkazu z neho získaného, stotožniac sa s názorom žalovaného, uviedol, že zo žiadneho v relevantnom čase platného právneho predpisu nemožno vyvodiť, že by mestská polícia nebola oprávnená použiť tento prostriedok na objasnenie daného priestupku, uvedúc zároveň, že neobstojí argumentácia žalobkyne, že mestská polícia môže pri výkone svojich oprávnení použiť len technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla, pretože tento technický prostriedok zákon o obecnej polícii zaraďuje medzi donucovacie prostriedky a záznam z merača rýchlosti nie je donucovaním prostriedkom, ale nástrojom na zdokumentovanie a objasnenie priestupku, prejednanie ktorého z už uvedených dôvodov, patrilo mestskej polícii, zdôrazniac skutočnosť, že ak zákon nevymedzuje prostriedky, zariadenia či nástroje na objasňovanie priestupkov v kompetencii obce, to neznamená, že merač rýchlosti nemohla mestská polícia v danom prípade použiť a teda, že by dôkaz z merača rýchlosti bol zadovážený nezákonne. Taktiež dôvodil, že ani zo zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov

(ďalej len ako „zákon o Policajnom zbore“) nevyplýva, že by merač rýchlosti mohol používať len Policajný zbor, ako to s poukazom na § 69 ods. 2 uvedeného zákona tvrdí žalobkyňa, nakoľko toto ustanovenie s oprávneniami obecnej či štátnej polície pri objasňovaní priestupkov nesúvisí. Z uvedených dôvodov považoval súd tvrdenia žalobkyne o nezákonnosti dôkazu získaného použitím laserového merača rýchlosti Mestskou políciou v Malackách pri prejednávaní priestupku H. K., za nesprávny.

Nesúhlasiac s názorom žalovaného, že právomoc obce prejednávať priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 3 ods. 1 písm. f/ zákona o obecnej polícii účinného v rozhodnom čase) je originálnou právomocou obce pri výkone samosprávy, poukazujúc tiež na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach vedených pod sp. zn. 8Sžo/282/2009 a 5Sžo/37/2010, mal za to, že žalovaný pri prejednávaní priestupku H. K. vystupoval v úlohe správneho orgánu (nie orgánu samosprávneho) a v konaní o priestupku realizoval svoje oprávnenia vyplývajúce z preneseného výkonu štátnej správy, pričom k prenosu týchto kompetencií došlo zákonom o priestupkoch a preto, ak žalovaný podanému protestu prokurátora nevyhovel, bolo potrebné ho predložiť príslušnému orgánu štátu, za ktorý možno v zmysle ustanovení zákona o priestupkoch na úseku priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky považovať, podľa v tom čase platného právneho stavu, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru. Uviedol ďalej, že keďže žalovaný po nevyhovení protestu listom zo dňa 13. augusta 2008 doručeným Okresnej prokuratúre v Malackách dňa 15. augusta 2008 vec odložil bez ďalšieho procesného postupu, konala žalobkyňa zákonne (§ 24 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov), keď protest sama predložila Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách, ktorý vec odstúpil Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave a na zákonnosti tohto postupu žalobkyne nemení nič ani skutočnosť, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave vrátilo protest cestou Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Malackách žalobkyni s vyjadrením, že Okresný dopravný inšpektorát v Malackách nemá kompetenciu rozhodnúť o proteste prokurátora, pretože nemá postavenie bezprostredne nadriadeného orgánu vo vzťahu k Mestskej polícii v Malackách. Rovnako mal za to, že zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby podľa § 250b ods. 5 OSP bola zachovaná, keďže podaný protest spolu so spisovým materiálom bol Okresnej prokuratúre doručený dňa 4. novembra 2008 s tým, že protestu pre nedostatok kompetencie vo veci rozhodovať vyhovené nebolo (hoci bez vydania formálneho rozhodnutia) a žaloba bola na príslušný súd podaná dňa 5. januára 2009 (pri uvedenom konštatovaní prvostupňový súd nesprávne uviedol, že lehota určená podľa mesiacov sa počíta odo dňa nasledujúceho po dátume 4. november 2008, teda podľa názoru súdu mala začať plynúť dňa 5. novembra 2008, avšak v súlade s ustanovením § 57 ods. 2 OSP, lehoty určené podľa týždňov, **mesiacov** alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, **ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty**, teda v danom prípade sa lehota mala skončiť dňom 4. januára 2009, avšak koniec lehoty pripadol na nedeľu, takže posledným dňom lehoty bol v danom prípade pondelok **5. január 2009**). Z vyššie uvedených dôvodov, prvostupňový súd po preskúmaní veci v medziach žalobných dôvodov, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie

žalovaného (Mestskej polície v Malackách) vydané v blokovom konaní, bolo v súlade so zákonom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, dôvodiac tým, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil a súčasne sa nevysporiadal so žalobnou námietkou poukazujúcou na to, že napadnuté rozhodnutie nemalo náležitosti rozhodnutia podľa § 85 ods. 4 vety druhej zákona o priestupkoch (priestupok nebol označený príslušným ustanovením zákona o priestupkoch, bol označený iba slovné – prekročenie povolenej rýchlosti „40“). Odvolávajúc sa na príslušné ustanovenia zákona o obecnej polícii [§3 ods. 1 písm. f), § 8 ods. 1 písm. b) a f), § 13 ods. 1 písm. f)], zákona o priestupkoch [§ 22 ods. 1 písm. a), § 52 ods. 1 písm. c), § 54, § 58 ods. 2, § 58 ods. 3 písm. e), § 58 ods. 4 písm. c), § 84 ods. 3, § 86 písm. a), b), § 84 ods. 1 až 4], zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného do 1. februára 2009 [§ 115 ods. 1 písm. b)] a zákona o Policajnom zbore [§ 2 ods. 4, § 69 ods. 2] namietala, že obecná polícia je podľa § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii zmocnená zákonom používať iba jediný technický prostriedok, a to technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla ako donucovací prostriedok, pričom zmocnenie príslušníkov Policajného zboru používať merače rýchlosti a týmito prístrojmi vyhotovovať relevantné dôkazy pre objasňovanie a prejednávanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v blokovom konaní je vyjadrené priamo v ustanovení § 2 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 2 zákona o Policajnom zbore v nadväznosti na § 52 písm. c), § 58 ods. 4 písm. c), § 84 ods. 3 a § 86 písm. a) zákona o priestupkoch. Stotožniac sa s názorom prvostupňového súdu, že obecná (mestská) polícia má pri prejednávaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky postavenie orgánu štátnej správy argumentovala, odvolávajúc sa na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, povinnosťou štátnych orgánov konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, poukazujúc aj na skutočnosť, že v súvislosti s vykonávaním oprávnení orgánov štátnej (verejnej) správy sa neuplatňuje všeobecná zásada, že je povolené všetko, čo nie je zákonom zakázané, práve naopak, štátne orgány a tým aj obecné a mestské polície sú pri objasňovaní a prejednávaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky povinné postupovať len v medziach zákona a v rozsahu kompetencií, ktoré im boli zverené zákonom, a keďže z ustanovení § 3 ods. 1 písm. f) a § 8 ods. 1 písm. b) a f) zákona o obecnej polícii vyplýva obecnej polícii oprávnenie ukladať a vyberať v blokovom konaní pokuty za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ale len ak tieto priestupky **bez ďalšieho** boli spáchané neuposlušnosťou zákazu, ktorý vyplýva z úpravy cestnej premávky vykonanej dopravnými značkami alebo dopravnými zariadeniami, mala za to, že obecná polícia pri objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky nie je oprávnená používať merače rýchlosti, upriamiac pozornosť aj na zmenu ustanovenia § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z uvedených dôvodov

vyhodnotila konanie Mestskej polície v Malackách, spočívajúce v použití merača rýchlosti, za neoprávnené a následné rozhodnutie o uložení pokuty v blokovom konaní za nezákonné.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, v nadväznosti na žalobkyňou namietaný nedostatok formálnych náležitostí napadnutého rozhodnutia, poukázal na žalobkyňou zmienené stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zn. Cpj 36/01, v ktorom sa uvádza: „*Blok na pokutu nezaplatenú na mieste možno považovať za taký individuálny správny akt, ktorý je titulom pre nariadenie výkonu rozhodnutia (exekúcie) za podmienky, že má formu bloku na ukládanie pokút vydaného na tieto účely Ministerstvom financií Slovenskej republiky, s obsahovými náležitosťami uvedenými v ustanovení § 85 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.*“, zdôrazniac však, že toto stanovisko sa vôbec nezaoberá náležitosťami pokutového bloku, ale bloku na pokutu nezaplatenú na mieste. Uviedol ďalej, že pri vyznačovaní údajov na pokutovom bloku sa ani neuvádza, či je potrebné údaje uvedené v ustanovení § 85 ods. 2 zákona o priestupkoch vyplniť pred alebo po zaplatení blokovej pokuty, resp. v akom časovom odstupe od jej zaplatenia. Zdôraznil, že na napadnutom rozhodnutí bolo navyše spresnené, že sa jednalo o prekročenie povolenej rýchlosti, čo má väčšiu výpovednú hodnotu, ako keby tam bolo uvedené len to, že sa jedná o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a vychádzajúc z ustanovenia § 85 ods. 2 zákona o priestupkoch mal za to, že na vymedzenie priestupku postačuje len jeho druhové vymedzenie [nie uvedenie skutkového vymedzenia podľa § 22 ods. 1 písm. a)]. Vo vzťahu k žalobkyňou namietanej nezákonnosti používania meračov rýchlosti a dôkazov týmito prístrojmi vyhotovovaných uviedol, že z ustanovení § 2 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, ako aj z § 52 písm. c), § 58 ods. 4 písm. c), § 84 ods. 3 a § 86 písm. a) zákona o priestupkoch nevyplýva výhradné postavenie Policajného zboru Slovenskej republiky pri použití meračov rýchlosti, odvolávajúc sa v ďalšom na svoje písomné vyjadrenie k žalobe.

Nesúhlasiac s názorom krajského súdu, že pri prejednávaní priestupku H. K. vystupoval v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu) a v konaní o priestupku realizoval svoje oprávnenia vyplývajúce z preneseného výkonu štátnej správy, pričom k ich prenosu došlo zákonom o priestupkoch, poukázal na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 416/2001 Z. z.“), ako aj na stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie legislatívy a vonkajších vzťahov, odboru legislatívy verejnej správy č. SLV.284/OLVS-2009 z 28. mája 2009, v ktorom sa uvádza, že v blokovom konaní o priestupku je činnosť obecnej polície výkonom samosprávy. V tejto súvislosti poukázal na potrebu **zjednotiť** vo všeobecnom záujme stanovisko, či nadriadeným orgánom obecnej polície v rámci jej zákonnej kompetencie prejednávať priestupky v blokovom konaní, samozrejme za predpokladu potvrdenia názoru prvostupňového súdu, že sa jedná o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, je **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky** (tak, ako sa uvádza v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/37/2010), alebo miestne príslušné **Okresné**

riaditeľstvo Policajného zboru Slovenskej republiky (*tak, ako sa uvádza v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/282/2009*).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, **že odvolanie žalobkyne je dôvodné.**

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa podala dňa 11. júla 2008 v súlade s ustanovením § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 151/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) protest prokurátora sp. zn. Pd84/08-4 proti rozhodnutiu Mestskej polície v Malackách o uložení blokovej pokuty s odôvodnením, že rozhodnutím bol porušený zákon s poukazom na § 3 ods. 1 písm. f), § 8 ods. 1 písm. b), f), § 13 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii a § 69 ods. 2 zákona o Policajnom zbore, nakoľko jediným relevantným dôkazom, na základe ktorého mestská polícia uložila H. K. blokovanú pokutu bol záznam z použitého technického prostriedku – merača rýchlosti, zákonnosť použitia ktorého je podmienená tým, aby bol získaný zákonným spôsobom, zo zákonného dôkazného prostriedku a v rámci pôsobnosti a právomoci správneho orgánu. Žalovaný dňa 13. augusta 2008 opatrením doručeným Okresnej prokuratúre Malacky dňa 15. augusta 2008 prokurátorovi oznámil, že protestu nevyhovuje a v stanovisku zaujal právny názor, že pri ukladaní pokút obecnou políciou ide o výkon samosprávy, nie o prenesený výkon štátnej správy a protest prokurátora nie je možné predložiť ani orgánu oprávnenému rozhodovať o opravnom prostriedku v poslednom stupni, keďže proti uloženiu pokuty v blokovom konaní sa nemožno odvolať. Z dôvodu, že stanovisko žalovaného k protestu prokurátora nepovažovala žalobkyňa za rozhodnutie o nevyhovení protestu prokurátora, nakoľko nemalo náležitosti rozhodnutia, predložil prokurátor protest podľa § 27 ods. 1 písm. a) a § 26 ods. 4 zákona o prokuratúre na rozhodnutie Okresnému dopravnému inšpektorátu v Malackách, ktorý predložil vec dňa 15. októbra 2008 na rozhodnutie Krajskému dopravnému inšpektorátu, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave. Protest prokurátora bol dňa 4. novembra 2008 prostredníctvom Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách vrátený späť na Okresnú prokuratúru Malacky bez toho, aby o ňom Okresný dopravný inšpektorát alebo Krajský dopravný inšpektorát vydali procesné rozhodnutie a z uvedeného dôvodu mala žalobkyňa za to, že protestu prokurátora vyhovené nebolo (§ 27 ods. 3 zákona o prokuratúre).

V predmetnom konaní nie je sporné, že protestom prokurátora boli napadnuté rozhodnutia – blok na pokutu vo výške 100,--Sk, vedené pod sériou G, č. 4348701, 4348702, 4348703 z 10. augusta 2007, ktoré vydalo Mesto Malacky prostredníctvom poriadkového útvaru mestskej polície Mesta Malacky za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch v znení účinnom v rozhodnom čase, ktorého sa mala dopustiť H. K. tým, že dňa 10. augusta 2007 motorovým vozidlom značky Mercedes ev. č. B. v čase asi o 9,00 hod. na Mierovej ulici v Malackách prekročila dopravnou značkou maximálnu povolenú rýchlosť 40km/hod.. Rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 10. augusta 2007.

V odvolacom konaní bolo predovšetkým potrebné vyriešiť právnu otázku, či obec pri prejednávaní priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky vystupuje v úlohe správneho orgánu alebo orgánu samosprávneho a v tejto súvislosti následne legitímne stanoviť bezprostredne nadriadený orgán resp. dozerajúci orgán obce v prípade určenia, že sa v danom prípade jedná o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy. Až po vyriešení týchto otázok, sa odvolací súd bude venovať, pochopiteľne za predpokladu splnenia procesných podmienok súdneho konania, otázke zákonnosti použitia meračov rýchlosti obecnou resp. mestskou políciou.

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z., ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákonodarca teda u obce rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce.

Podľa § 1 zákona o priestupkoch orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov; dbajú najmä o to, aby občania nest'azovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch v znení platnom do 31.12.2008 priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou.

Ustanovenie § 52 zákona o priestupkoch v znení účinnom od 1. januára 2004 do 31. januára 2009 priamo zaraďovalo obce medzi správne orgány prejednávajúce priestupky [§ 52 písm. c)].

Toto ustanovenie bolo síce s účinnosťou od 1. februára 2009 zmenené, avšak naďalej podľa § 86 písm. b) zákona o priestupkoch, môžu obce v blokovom konaní prejednávať priestupky proti verejnému poriadku podľa § 47 a 48, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49, priestupky proti majetku podľa § 50, ako aj priestupky proti poriadku v správe vykonávanej obcou (§ 21 ods. 1, § 24 ods. 1 písm. c/, § 26 ods. 1, § 27 ods. 1 písm. b/, § 30 ods. 1, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, § 35 ods. 1, § 45 a 46) a priestupky porušenia všeobecne záväzného nariadenia obce.

Podľa § 2 ods. 1 a ods. 2 zákona o obecnej polícii, obecná polícia je poriadkový útvar pôsobiaci pri zabezpečovaní obecných vecí verejného poriadku, ochrany životného prostredia v obci a plnení úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení obce, z uznesení obecného zastupiteľstva a z rozhodnutí starostu obce. Obecnú políciu zriaďuje a zrušuje obec všeobecne záväzným nariadením.

Podľa § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii v znení platnom do 31. januára 2009, obecná polícia ukladá a vyberá v blokovom konaní pokuty za priestupky ustanovené osobitným predpisom a tiež za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spáchané neuposlúchnutím zákazu, ktorý vyplýva z úpravy cestnej premávky vykonanej dopravnými značkami alebo dopravnými zariadeniami, objasňuje priestupky, ak tak ustanovuje zákon.

Podľa § 8 ods. 1 písm. b) zákona o obecnej polícii, príslušník obecnej polície pri plnení úloh je oprávnený ukladať a vyberať v blokovom konaní pokuty za priestupky [§ 3 ods. 1 písm. f)] zistené pri plnení úloh.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení dospel odvolací súd, súladne s názorom prvostupňového súdu, k záveru, že Mesto Malacky vystupovalo pri prejednávaní uvedeného priestupku **v úlohe správneho orgánu pri prenesenom výkone pôsobnosti štátnej správy.**

Podľa § 22 ods. 1 písm. c) zákona o prokuratúre, prokurátor je oprávnený podať protest proti rozhodnutiu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 24 ods. 1, ods. 2 zákona o prokuratúre, konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánom verejnej správy, opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie o proteste prokurátora sa primerane vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Na protest prokurátora proti rozhodnutiu sa vzťahujú ustanovenia § 26 zákona o prokuratúre s odchýlkami uvedenými v § 27 tohto zákona.

Podľa § 26 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona o prokuratúre v znení platnom do 30. marca 2009 protest proti opatreniu podáva prokurátor orgánu verejnej správy, ktorý nezákonné opatrenie vydal.

Ak orgán verejnej správy protestu prokurátora vyhovie, je povinný do 30 dní od doručenia protestu podľa návrhu prokurátora uvedeného v proteste toto opatrenie zrušiť alebo nahradiť opatrením, ktoré bude v súlade so zákonom a s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Ak orgán verejnej správy protestu prokurátora nevyhovie alebo mu vyhovie iba čiastočne, je povinný do 30 dní od doručenia protestu **predložiť protest spolu so spisovým materiálom na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému orgánu alebo dozerajúcemu orgánu určenému osobitným predpisom**; ústredný orgán štátnej správy predloží protest prokurátora na rozhodnutie vláde Slovenskej republiky.

Ak orgán verejnej správy v ustanovenej lehote protestu prokurátora nevyhovie ani v tejto lehote protest nepredloží na rozhodnutie orgánu uvedenému v odseku 3, prokurátor môže podať protest orgánu uvedenému v odseku 3.

Orgán uvedený v odseku 3 je povinný o proteste prokurátora rozhodnúť do 30 dní od predloženia protestu na rozhodnutie orgánom verejnej správy (odsek 3) alebo do 30 dní od podania protestu prokurátorom (odsek 4).

Podľa § 27 ods. 3 zákona o prokuratúre v znení platnom do 31. marca 2010, ak bezprostredne nadriadený orgán, dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v odseku 1 písm. a) nerozhodne o proteste prokurátora v lehote ustanovenej v § 26 ods. 5, na účely osobitného zákona **sa má za to, že protestu nevyhovelo**. Uvedená právna domnienka má tie isté účinky ako nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktorým nebolo vyhovené protestu prokurátora.

Prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v prípadoch, v ktorých sa nevyhovelo protestu prokurátora a za podmienok uvedených v tomto zákone (§ 35 ods. 1 písm. b/ OSP).

Prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu (§ 250b ods. 5 OSP).

Účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4 (§ 250 ods. 6 OSP).

V súvislosti s určením nadriadeného resp. dozerajúceho orgánu obce, ako orgánu zákonom povolaného rozhodovať o proteste prokurátora v prípade, ak obec pri prejednávaní priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 zákona o priestupkoch), teda v rámci preneseného výkonu pôsobnosti štátnej správy,

podanému protestu prokurátora nevyhovie, odvolací súd súladne s názorom prvostupňového súdu považoval za dozerajúci orgán žalovaného, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, a to za prípustného použitia analógie legis, keď napr. o odvolaní proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru pri prejednávaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky rozhoduje príslušné Krajské riaditeľstvo Policajného zboru alebo o opravnom prostriedku obce proti rozhodnutiu vydaného v prvom stupni v rámci preneseného výkonu pôsobnosti štátnej správy rozhoduje príslušný obvodný úrad na úrovni kraja (napr. o opravnom prostriedku proti rozhodnutie obce vydaného v súlade so stavebným zákonom rozhoduje Krajský stavebný úrad). Z uvedeného preto vyplýva, že Okresná prokuratúra Malacky nepostupovala správne, keď po nevyhovení podanému protestu prokurátora žalovaným, predložila dňa 22. augusta 2008 protest Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Bratislava – okolie, ODI Malacky, avšak toto pochybenie bolo zhojené postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ODI Malacky, ktoré protest prokurátora postúpilo Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave, ktoré následne protest prokurátora vrátilo Okresnej prokuratúre prostredníctvom Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ODI Malacky bez vydania procesného rozhodnutia.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o obecnej polícii donucovacími prostriedkami sú

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany,
- b) slzotvorné prostriedky,
- c) obušok,
- d) putá,
- e) služobný pes,
- f) technický prostriedok na zabránenie odjazdu motorového vozidla.

Aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“) vo svojom náleze sp. zn. II. ÚS 8/97 z 26. marca 1997, ktorý bol dôvodom novelizácie zákona o obecnej polícii [zákonom č. 319/1999 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z. bolo ustanovenie § 13 ods. 1 doplnené o písm. f)] konštatoval, že: „...zákonom o obecnej polícii sa taxatívne vymedzujú oprávnenia obecnej polície. Taxatívne sa vymedzujú aj donucovacie prostriedky, ktoré obecná polícia môže použiť pri plnení svojich úloh...“ Ďalej ústavný súd v uvedenom náleze konštatoval, že: „Policajný zbor je štátny orgán, obecná polícia je poriadkovým útvarom právnickej osoby. Z tohto zásadného rozdielu medzi policajným zborom a obecnou políciou vyplýva rozdiel v právomociach oboch subjektov. Bez výslovného splnomocnenia v zákone obec ako právnická osoba nemôže vlastným rozhodnutím prevziať úlohy štátnej správy, ani svojmu poriadkovému útvaru zveriť oprávnenia, ktoré sa podľa zákona priznávajú štátnym subjektom. Zákon o Policajnom zbore, zákon o obecnej polícii, ani zákon o obecnom zriadení nesplnomocňujú obec, aby na plnenie úloh samosprávy podľa § 4 ods. 3 písm. m) zákona o obecnom zriadení umožnila obecnej polícii používať tie technické prostriedky, ktoré podľa zákona o Policajnom zbore môže používať policajný zbor.“

Citovaný nález síce pojednáva o nesúlade ustanovenia § 10 ods. 1 písm. f) a g) všeobecne záväzného nariadenia obce pri výkone samosprávy v znení neskorších predpisov s § 8 ods. 1 zákona o obecnej polícii, avšak pre daný prípad **je spôsobilým prameňom** pre vyriešenie otázky zákonnosti použitia meračov rýchlosti a dôkazov z nich získaných obecnou políciou pri objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, nakoľko zákon o obecnej polícii vyhotovovanie zvukových, obrazových alebo iných záznamov z miest verejne prístupných (medzi ktoré možno jednoznačne zaradiť aj vyhotovovanie snímky z merača rýchlosti) medzi oprávnenia príslušníkov obecnej polície, nezačleňuje. Preto odvolávajúci sa na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, vyhodnotil odvolací súd použitie merača rýchlosti a dôkazu z neho získaného žalovaným **za nezákonné**. Pre porovnanie odvolací súd poukazuje na právnu úpravu oprávnení obecnej polície v Českej republike, konkrétne na **zákon č. 553/1991 Sb. o obecní policii**, ktorý v ustanovení **§ 24b ods. 1** explicitne priznáva obecnej polícii oprávnenie, ak je to potrebné pre plnenie jej úloh, vyhotovovať zvukové, obrazové alebo iné záznamy z miest verejne prístupných, poprípade tiež zvukové, obrazové alebo iné záznamy o priebehu zákroku alebo úkonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súvislosti s posúdením zákonnosti použitia meračov rýchlosti a dôkazov z nich získaných obecnou políciou, poukazuje aj na novelizáciu ustanovenia § 3 ods. 1 písm. f) zákona o obecnej polícii, zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý s účinnosťou od 1. februára 2009 explicitne vymedzil právomoc obecnej polície pri prejednávaní a objasňovaní priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, čím sa odstránili výkladové problémy citovaného ustanovenia.

Podľa § 85 ods. 4 zákona o priestupkoch, poverené osoby sú povinné preukázať, že sú oprávnené ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní. Na pokutových blokoch sa **vyznačia údaje o tom, komu, kedy a za aký priestupok bola pokuta v blokovom konaní uložená**.

K námietke žalobkyne upozorňujúcej na nedostatok formálnych náležitostí napadnutých rozhodnutí, keď tieto neobsahovali konkrétne ustanovenie zákona o priestupkoch, ktoré bolo konaním H. K. porušené, ale len slovné vymedzovali druh tohto spáchaného priestupku (prekročenie povolenej rýchlosti „40“) odvolací súd dôvodí, že napadnuté rozhodnutie obsahujúce slovné vymedzenie druhu spáchaného priestupku tak, že ho nie je možné zamedziť s iným priestupkom, spĺňa všetky formálne náležitosti vymienené zákonom. Z uvedeného dôvodu vzhľadom odvolací súd túto námietku za irelevantnú.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na vyššie uvedené, posúdil námietku žalobkyne poukazujúcu na nezákonné použitie merača rýchlosti a dôkazu z neho získaného Mestskou políciou Malacky za nezákonné, a preto podľa § 250ja ods. 3 vety prvej zmenil napadnutý rozsudok tak, že rozhodnutia žalovaného

č.: 4348701, 4348702, 4348703 série G zo dňa 10. augusta 2007 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože mu v rámci prvostupňového ako aj odvolacieho konania žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. septembra 2011

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth